

at sige, at det er et Standpunkt, jeg har hævet i de halvandet Aar, dette Spørgsmaal har været behandlet, og jo længere vi er kommet ind i Forhandlingerne, des mere er jeg blevet overbevist om Rigtigheden af det Standpunkt, jeg har udviklet i Kommissionsbetænkningen, saa jeg forstaar slet ikke, hvad Ministeren, som kun ganske kort har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, mente med sin Udtalelse.

Hauge: Jeg maa give den højtærede Indenrigsminister det samme Svar, som det ærede Medlem Hr. Rode gav ham. Det er aldeles ikke noget nyt, jeg har fremført her, det har været fremført i Udvalget.

Min Udtalelse om, hvorledes jeg opfattede det ærede Medlem Hr. Pitzners Stilling, skulde ikke forstaas saaledes, at han kunde garantere, at der ikke hist og her kunde være Tale om at flytte en Dør eller male en Væg. Nej, min Udtalelse gjaldt i al Almindelighed, og det, jeg navnlig lagde Vægt paa, var, at ved at stemme for Bevillingen havde vi ikke foregrebet noget med Hensyn til Hospitalets Anvendelse. Det ærede Medlem nikker; vi er altsaa enige i Hovedspørgsmaalet.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg paa ingen Maade har haft nogen Lykkefølelse, da jeg fremsatte den Bemærkning, at man vilde komme til at anvende flere Penge, naar man tog Hospitalet i Brug til Militærhospital. Det er uomtvisteligt, at dersom man anvender det nye Garnisonssygehus til Militærhospital, vil man komme af med flere Penge, end man nu kommer af med, og jeg paastaar og har paastaet, at vi klarer os udmærket med de Sengepladser, som nu staar til Raadighed for Militæret.

Vi har ødslet alt for stærkt med Opførelsen af nye Sygehuse rundt omkring. Paa Sjælland har vi opført nye Sygehuse, der efter ganske kort Tids Forløb har maattet evakueres, fordi der ikke var Brug for dem. Nu staar der et nyt Sygehus i Roskilde med 60 Senge, i Helsingør staar der et saa at sige nyt Hospital med 70 Senge. Den gennemsnitlige Belægning har i det ene været 8 og i det andet 12, og saa har man hele dette Apparat staaende til ingen Verdens Nytte, kan man sige, fordi de syge, der er blevet indlagt paa de Sygehuse, meget vel kunde have været behandlet andre Steder. Det er ganske utilbørlig Omgang med Statens Penge, og det, jeg har givet Udtryk for, er, at man skulde være mere forsigtig i Fremtiden og ikke bygge flere Hospitaler, end der

er Brug for. Jeg synes, vi først skal bruge dem, vi har.

Indenrigsministeren (Kragh): Da det ærede Medlem Hr. Hauge stedse argumenterer gennem Angreb paa det Flertal, som har udtalt sig i Kommissionsbetænkningen til Gunst for den Ordning, som den højtærede Forsvarsminister har sluttet sig til, haaber jeg, at jeg maa have Lov til at fremsætte en korrigerende Bemærkning til det ærede Medlems Paastand om, at det Forslag, Ministeren tilsigter, vil foranledige Forbrug af flere Penge. Thi vel er det rigtigt, at der, efter den Undersøgelse, der er foretaget, ved det Forslag, Ministeren foreslaar, vil blive Brug for 3—400 000 Kr. mere, end hvis man overdrog Garnisonssygehuset til Rigshospitalet, men det ærede Medlem bør ikke fortie, hvad han jo som Medlem af Udvalget er vidende om, at det vil betyde en Besparelse i de aarlige Driftsudgifter, sammenlignet med den Ordning, som det ærede Medlem foretrækker paa ca. 150 000 Kr. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men han har i hvert Tilfælde ikke i Udvalget bestridt de Oplysninger, jeg her giver (*Rode:* Jo). Det ærede Medlem Hr. Hauge har ikke bestridt dem, det er det ærede Medlem Hr. Hauge, jeg taler til i Øjeblikket.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode, at han besidder en ganske særlig Indsigt i den Sag, thi han har siddet i Udvalget i halvandet Aar, medens jeg kun har været beskæftiget med denne Sag i et halvt Aar som Formand for Udvalget. Det ærede Medlem maa endelig ikke ud fra denne længere Tid, hvori han har beskæftiget sig med den Sag, uden videre slutte, at han besidder større Viden end jeg om den Ordning, som Udvalget til syvende og sidst har udtalt sig om. Thi det ærede Medlem ved jo, at det, han i halvandet Aar har beskæftiget sig med, har været noget helt andet end det, vi i det sidste halve Aar i Udvalget har beskæftiget os med, og noget helt andet end det, Udvalget har udtalt sig om.

Som sagt, jeg skal ikke komme dybere ind paa Sagen, ærede Medlemmer vil blive fuldstændig klar derover, naar de faar Materialet til Disposition, og at det er nye Planer, vi i dette Halvaar har beskæftiget os med, fremgaar ogsaa til Evidens af to Ting, dels af den fuldstændig ændrede Stilling til Planerne, som Undervisningsministeriet indtager, idet Rigshospitalet føler sig bedre betrygget ved den Ordning, som Udvalgsflertallet foreslaar, end ved den